

A jövőNAVIGÁTOR műhely alapjául szolgáló könyv

Franziska Kohler, Livits Réka, Balázs Laura, Roberto Cardinale

Take the Future in Your Hands

**A Roadmap to Authentic Vocation
for Social Transformation**

Részlet a könyvből
Balázs Laura fordítása

A könyv a proVOCating innovaTION című Erasmus+ stratégiai
partnerség projekt keretein belül jött létre
www.theheartofchange.eu

Válaszúton

Életünk során újra és újra útkereszteződéshez érünk, vagy egyfajta átmeneti időszakban találjuk magunkat: befejezzük az iskolát, az egyetemet, egy képzést, felmondunk a munkahelyünkön vagy hirtelen elveszítjük azt. A tevékenységek, melyek eddig fontosak voltak számunkra és kitöltötték az időnkét, elvesztik a jelentőségüket, és nem nyújtanak örömet többé. Ezekben a köztes állapotokban a régi, megszokott dolgok és minták már nem működnek, viszont új megoldásokra még nem leltünk. Egyre többször tesszük fel magunknak a kérdést: *Ki vagyok én? Mit akarok valójában? Merre tartok?*

Rajtunk áll, hogy ezeket az időszakokat krízisként vagy lehetőségként éljük meg. A **jövőNAVIGÁTOR** arra ösztönöz, hogy az utóbbi megközelítést válaszd. Támogatást nyújt abban, hogy felfedezd saját utad, megleld helyed a világban, és erre alapozva olyan hivatást válassz, mely által nemcsak önmagadat, de tágabb közösséged, a társadalmat, emberi és természeti környezeted javát is szolgálod.

Én is a világ

Az élet túl értékes ahhoz, hogy olyan munkát végezzünk, ami nem nyújt számunkra örömet és értelmet. Ahhoz, hogy üres konvenciók és értelmüket vesztett társadalmi normák meggátoljanak minket abban, hogy a saját utunkat kövessük. A **jövőNAVIGÁTOR** alaptézise, hogy saját kiteljesedésünk a világnak is szolgálatot nyújt: hozzájárulhatunk ahhoz a pozitív, békés és igazságos jövő kialakításához, amelyet ugyan racionális gondolkodással nem mindig tudunk elképzelni, ám amiben a szívünk mélyén hiszünk.

Mindannyian egyedi tulajdonságokkal, képességekkel, érdeklődéssel, értékekkel, tehetségekkel rendelkezünk. Gyakorta nem is vagyunk mindezek tudatában. Ugyanakkor a bennünk rejlő értékek lappangó lehetőségként csupán arra várnak, hogy megéljük, kifejezésre juttassuk őket.

Vajon csak a véletlen műve volna, hogy pont azok a képességek fejlődtek ki benned, melyeknek éppen birtokában vagy? Pusztán szerencse volna, hogy tehetséges vagy az élet bizonyos területein? Vagy netán előfordulhat, hogy mindezen tulajdonságok egy kirakósjáték darabkáit képezik, melyeket más részekkel összeillesztve meglelheted hivatásodat és helyed a világban? A **jövőNAVIGÁTOR** arra ösztönöz, hogy saját, egyéni utadat járva olyan munkában teljessed ki, mely örömmel és az elégedettség érzésével tölt el,

összhangban van legmélyebb értékeiddel, és mindemellett a társadalom és tágabb környezet számára is haszonnal és értelmel bír. Ez a munka pedig nemcsak a megélhetést jelenti számodra, hanem a hivatásodnak is nevezheted, és általa hozzájárulhatsz egy fenntartható és életet szolgáló jövő alakításához.

Útkeresés a zavarbaejtő összefüggések labirintusában

A világ rendkívüli ütemben változik, és a hétköznapi életünk is ezt a gyorsulást tükrözi. Az emberek életmódja csupán néhány nemzedék során gyökeresen megváltozott. Korunk fiataljai számára a szüleik és nagyszüleik világlátása, értékrendje, viszonyítási pontjai mind elavultnak tűnhetnek. Hová fordulhatunk, amikor a régi vallások, társadalmi konvenciók és kulturális normák már nem szolgálnak útmutatással? Az iskolából éppen kilépő fiatal felnőttektől elvárják, hogy bölcs döntéseket hozzanak a tanulmányaikat, a karrierjüket és az életmódjukat illetően – de mi szolgálhatna iránytűül e döntések meghozatala során? Hogyan találják meg a számukra megfelelő utat, amikor egyedüli általános viszonyítási pontként láthatólag csak a pénz és a gazdasági státusz szolgál?

Ahelyett, hogy egy újabb külső referencia pontot, új ideológiát vagy filozófiát nyújtanánk, azt javasoljuk, hogy váltsunk fókuszot – és önmagunkban keressük meg azt az iránytűt, amely segít e kérdések megválaszolásában!

Mi a valódi jólét?

Az emberiség számos olyan dolgot véghezvitt, elért és felfedezett, amelyekről régebben álmodni sem mertek volna. Felfedeztük a világuirt, eljutottunk a Holdra, létrehoztunk olyan rendszereket és eszközöket, amelyek lehetővé teszik a kommunikációt a bolygó bármely két pontja között, és több élelmiszert állítunk elő, mint amennyit néhány generációval korábban az emberek egyáltalán el bírtak képzelni. Mindnyájunkban ott lapul a lehetőség, hogy alkotók, kutatók, felfedezők legyünk. De mi lenne, ha másra helyeznénk a hangsúlyt? Ha nem arra törekednénk, hogy még messzebb jussunk, hogy még nagyobb dolgokat hozzunk létre, még többet érzünk el, hanem figyelmünket egy olyan világ megteremtésére fordítanánk, melyben egyéni szükségleteink nem állnak ellentétben mások boldogulásával? Ahol az élet szolgálatát és fenntartását jutalmaznánk a pénzügyi siker, az anyagi profit és az emelkedő GDP helyett és ahol lehetőség nyílna arra, hogy örömteli, értelmes, kiteljesedett életet éljünk, miközben értékes szolgálatot nyújtunk önmagunk, valamint a családunk és a közösségünk számára?

Habár a racionális gondolkodásunk talán kétségbe vonja egy ilyen világ lehetőségét, a szívünk mélyén tudjuk, hogy mindez igenis lehetséges. Tudjuk, mert láttuk és megtapasztaltuk. Láttuk, hogyan sietnek az emberek egymás segítségére egy pusztító vihar után, hogyan ajánlanak fel a károsultaknak menedéket, ételmet. Láttuk, hogyan fognak össze helyi közösségek, hogy megakadályozzák természeti környezetük kizsákmányolását.

És önmagunkban is érezzük: egy ilyen világ kialakulásának lehetősége tükröződik az álmainkban, „világjobbító” ötleteinkben és mindennapi, másokat segíteni kívánó apró törekvéseinkben. Ezt tapasztaljuk meg azokban a pillanatokban, amikor az energiáinkat és képességeinket örömteli szolgálatként egy olyan ügynek szenteljük, ami mélyen megérint minket.

Mégis, sokan ellentmondást érzünk a boldog, gondtalan életre való vágyakozás, és a készletelés között, hogy hozzájáruljunk egy igazságosabb, békésebb világ megteremtéséhez. Talán attól tartunk, hogy ha követnénk a szívünk vágyát, és a világ jobbításának szentelnénk az időnket és energiánkat, akkor fel kellene áldoznunk a saját jólétünket, és fel kellene adnunk

mindazokat a dolgokat, amelyek kényelmessé és élvezetessé teszik az életünket. Ez a feltételezés sokakat arra készíten, hogy egy biztonságosnak, kiszámíthatónak tűnő állás fejében félretegyék a álmaikat és terveiket. De tényleg választanunk kéne? Valóban ellentmondana egymásnak egyéni boldogulásunk és a bolygónkért, más életformákért való felelősségvállalás? Vagy elképzelhető volna, hogy ezek a törekvések szervezen kapcsolódnak egymáshoz?

Meglátásunk szerint a személyes jóllétünk mélyen beágyazódik a közösségünk, a szűkebb és tágabb értelemben vett környezetünk jóllétébe – a saját boldogságunk összekapcsolódik a körülöttünk lévő világgal. Mások segítése és a bolygó *jól-léte* iránti felelősségvállalás nem csupán önzetlen cselekedet – hiszen ezek egyidejűleg az összekapcsolódás és összetartozás érzésével töltenek el minket, és ezáltal sokkal mélyebb értelemben gazdagítják életünket, mint azt a legtöbb anyagi dolog.

Jó élet mindenki számára – célkitűzés vagy Utópia?

A kérdésről, hogy valójában milyen a jó élet, és ezt hogyan lehet megvalósítani, többezer éve vitáznak a filozófusok a világ minden táján. A latin-amerikai *Buen Vivir* fogalma a jó életet úgy jellemzi, mint az összes érző lény békés egymás mellett élését. A természetre saját jogú entitásként tekint, nem pedig valamire, amit kihasználhatunk és kizsákmányolhatunk, hogy megszerezzük magunknak mindazt, amit a jólétünkhöz kell.

Tehát amikor felmerül bennünk a kérdés, miként tudjuk megvalósítani a jó életet, kiindulási alapunk a Föld minden lakójával való békés egymás mellett élés. Amikor ezt az eszményt követjük, természetes módon kapcsoljuk össze a saját boldogságunkat a környezetünk – más emberi és nem emberi lények (növények, állatok, teljes ökoszisztémák) – szükségleteivel.

A **jövőNAVIGÁTOR** alapvetően ennek a metszéspontnak a felfedezéséről szól – arról a pontról, ahol a saját boldogságunk és a világ szükségletei találkoznak.

Az utazás, amire invitálunk, valójában kettős: egyrészt egy belső kaland, mely során jobban megismerheted önmagad, felfedezheted a benned rejlő kincseket, lehetőségeket, értékeket, és felismerheted az élettörténeteden végighúzódó, egyes eseményeket, történéseket összekötő minták, együttállások fonalait. Így lépésről lépésre közelebb kerülhetsz ahhoz, hogy kikristályosodjon benned: mi az, amit adni szeretnél a világnak? Mivel szeretnél hozzájárulni annak jobbításához? Hogyan tudod ötleteidet átültetni a gyakorlatba? Hogyan tudod leküzdeni az előtted tornyosuló akadályokat? Hogyan léphetsz az álmok mezejéről a cselekvés útjára?

Másrészről ez egy külső utazás is, mely egy lehetőségekkel és kihívásokkal teli világba vezet: hogy a már létező megoldásokból és alternatívákból ötleteket, inspirációt merítve meglásd a napjaink helyi és globális kihívásaiban rejlő lehetőséget, és ezáltal lendületet kapva aktív résztvevője és formálója légy a világban zajló eseményeknek.

Ez a felfedezőút legfőképp a belső és a külső dimenziók összekapcsolásáról szól: a közösségi, társadalmi, környezeti szerepvállalás önmagad megismerésének is kiváló módja, és fordítva: önnön képességeid, tehetséged, szereped tudatában olyat tudsz adni, nyújtani, ami őszinte és hiteles forrásból táplálkozik.

A **jövőNAVIGÁTOR** törekvése a hídépítés a belső és a külső dimenziók között, a személyes fejlődés és a társadalmi változás egybeszövése. E területek metszéspontjában személyes igényeid, álmaid, vágyaid találkoznak és összekapcsolódnak a világ szükségleteivel.

